

MISSIO SAVO
2.12.2006
Outokumpu
Raamattutunti
Väinö Hotti

ILMAN MINUA TE ETTE VOI MITÄÄN TEHDÄ

"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä **ilman minua te ette voi mitään tehdä**" (Joh.15:5).

Avuton uskova

Jeesus vie uskovalta jalat alta - hetkinen - uskovalta, joka haluaa omassa voimassaan toimia. Omavoimaisuus on eräs vaikeimmin korjattavia asioita uskovan elämässä. Tähän kuuluu "rikkaus", joka oli Laodikean ongelma (Ilm.3). Ihminen haluaa olla itsenäinen, riippumaton Jumalasta - mieluummin jopa kuin Jumala: *"te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan"* (1 Moos.3:5).

Jumalalla on paljon työtä, ennen kuin hän saa uskovan suusta puristettua tunnustuksen: "Ilman Jeesusta en voi mitään", tai: *"Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta."* Vahvasta uskovasta on määrä tulla heikon. *"Heikkoudesta, josta Paavali kerskasi, maksetaan kauhistuttava hinta, eikä siitä selvitä kertamaksulla"* (Niilo Tuomenoksa). Paavali maksoi tosiaan heikkoudestaan ensimmäisen erän Damaskon tiellä, kun hänet lyötiin maahan. Jaakob suoritti samoin ensimmäisen erän painiskellessaan enkelin kanssa: *"Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan"* 1 Moos.32:25).

"Vain kukistuneista on Jumalan palvelijoiksi. Jumala liittyy armoineen mieluummin siihen, joka ei ole mitään...Kristillisyydessä on aina riisuminen hitaampaa kuin pukeminen. Alas, matalalle lyömiseen tarvitaan vuosia, korottamiseen vain hetki. Lapsenkaltaisuus on vaikeasti saavutettavissa" (Tuomenoksa).

Ulkopuolella Kristuksen ei ole pelastusta

Vanhakirkollisen ajatuksen mukaan (näkyvän) kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta (extra ecclesiam nulla salus). Cyprianuksen sanoin "sillä ei voi olla Jumala isänä jolla ei ole kirkko äitinä" (Wikipedia).

Tämä on SUURTA HARHAA. Vähän Aasian seitsemälle seurakunnalle osoitetut kirjeet päinvastoin osoittavat, että kirkko voi joutua tilaan, jossa Kristus joutuu sen jättämään. Tällöin "kirkon sisäpuolella ei ole pelastusta".

Johan Hus (1369-1415) kuoli marttyyrikuoleman. Kirkolliskokous julisti hänelle kuolemantuomion 6.7.1415. Hus julistettiin Juudas Iskariotiksi ja hänen päähänsä pantiin paperihiippa, johon oli maalattu pirun kuvia ja kirjoitettu: "Kerettiläisten päämies." Kun tämä häpeähiippa oli pantu hänen päähänsä, piispa lausui: "Nyt me jätämme sinun sielusi perkeleen haltuun." Hus loi silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Mutta minä jätän Sinun käsiisi, Herra Jeesus Kristus, henkeni, jonka Sinä olet lunastanut." (Saarnivaara, He elivät Jumalan voimassa).

Hieronimus Savonarola (1452-1498) kärsi myös marttyyrikuoleman. Ennen teloitusta vihkipiispa Paganotti julisti Savonarolan ja hänen toverinsa viroistaan ja kirkosta erotetuksi. Hänen lausueksaan: "Minä erotan sinut taistelevasta seurakunnasta ja riemuitsevasta," Savonarola keskeytti hänet ja sanoi: "Ei riemuitsevasta, se ei enää ole sinun vallassasi" (Saarnivaara, emt.).

Osmo Tiililä erosi kirkosta 1962. "Erotessaan Suomen evankelis-luterilaisesta kirkosta Tiililä ei oman käsityksensä mukaan eronnut Kristuksen kirkosta eli eklesiasta, niin kuin hän sitä mielellään kutsui ja johon hän uskavana mielestään edelleen kuului, vaan - kuten hän asian ilmaisi - ainoastaan laitoskirkosta" (Timo Junkkaala, Osmo Tiililä - Protestantti).

"Tiililä piti ongelmana sitä, että Suomen kirkko oli hiljaisesti hyväksynyt käsityksen, jonka mukaan sen jäsenyydestä eronneen ajatellaan eronneen myös Kristuksen kirkosta. Tiililä viittasi uskonpuhdistuksen italialaiseen edeltäjään Savonarolaan, jolle Rooman kirkon edustaja oli sanonut erottavansa hänet taistelevasta seurakunnasta ja lisännyt vahingossa: "ja riemuitsevasta", johon Savonarola vastasi: "Ei, se ei enää ole sinun vallassasi." Tiililän mukaan mikään kirkkolaitos ei voi erottaa ketään sen paremmin taistelevasta kuin riemuitsevastakaan seurakunnasta" (emt.).

"Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina". Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme" (Room.8:35-39).

Symbioosi

Jeesuksen opetuslapseus ei ole Jeesuksen jäljittelyä, vaan yhteiselämää Jeesuksen kanssa. Tässä on kristityn uuden elämän ja pyhityksen salaisuus: uskova on Kristuksessa ja Kristus on uskova.

"Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan" (Joh.14:23).

"ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni" (Gal.2:20).

"joille Jumala tahtoi tehdä tietäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo" (Kol.1:27).

"Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?" (1 Kor.3:16).

"Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä, että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne" (Ef.3:14-17).

"Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn

hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani" (Ilm.3:20).

Symbioosin perusta on samaistuminen Jeesukseen hänen kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan:

"Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa" (Room.6:1-5).

Heikkous voimaksi

Uskovan jalo taito on kääntää heikkous ("ette voi mitään tehdä") voitoksi ja voimaksi. Saatana pyrkii puutteiden kautta masentamaan, väsyttämään ja saattamaan epätoivoon. Uskovan ei tule "riidellä" puutteitaan vastaan, vaan kääntää puutteet rukouksiksi ja Herran kasvojen etsimiseksi. **SINULLA ON RAJATTOMASTI SYITÄ KATSOA HÄNEEN EIKÄ AINOATAKAAN SYYTÄ KÄÄNTÄÄ KATSETTASI POIS HÄNESTÄ** (Kallis hunajan pisara).

Tällöin uskonelämä edistyy taistelujen, epäonnistumisten, murheen ja pimeydenkin aikoina. Vastatuuli kääntyy näin myötätuuleksi.

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut" (Room.8:28).

Meidän heikkoutemme kääntyy voitoksi - tälle saatanaakaan ei voi mitään! Tämä on tosi väkevä ase.

"Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi. Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta. Ja hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa". Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä" (2 Kor.12:7-10).

"Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle!" (Gal.6:14).

"Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa" (Fil.4:13).

Elämän eliksiirit

Jeesus puhui itsensä ja omiensa yhteydestä vertaamalla uskovia viinipuun oksiin ja ruumiin jäseniin. Jeesus itse on viinipuun runko ja seurakuntaruumis.

"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä" (Joh.15:5). "Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä" (1 Kor.12:27).

Molemmissa näissä on ELÄMÄN NESTE, josta kaikki riippuu. Viinipuussa tämä elämää antava

neste on VESI, ruumiissa se taas on VERI.

Katkeamaton yhteys

Jeesus pitää lupauksensa; hän on uskollinen: *"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti"* (Matt.28:18-20).

Hedelmän kantaminen onnistuu, jos elämän neste virtaa meihin - ei muuten. Jos puun oksa ei syystä tai toisesta saa rungosta elämännestettä, se kuivettuu. Jos ruumiin jäsenessä lakka veri virtaamasta, tulee kuolio. Meidän ei siis tule niinkään kiinnittää huomiota hedelmiin, kuin jatkuvan yhteyden ylläpitämiseen. Kun yhteys on kunnossa, hedelmät tulevat itsestään.

Jeesuksen katseleminen

Ymmärrämme, että opetuslapset katselivat Jeesusta, mutta he voivat tehdä sen fyysisillä silmillään. mitä mahdollisuuksia meillä 2000-luvun uskovilla on katsella Jeesusta?

On tärkeää huomata, että tämä harjoitus on järjelle hulluutta. Luontomme ei siihen meitä ohjaa. Kukka kääntyy luonnostaan aurinkoon, mutta syntinen on jatkuvasti kääntymässä syntiin ja maailmaan. Jos emme tätä luontomme jumalvastaista taipumusta tiedosta, meistä ei ole oikeiksi kilvoittelijoiksi.

1. Jeesus on korotettu korkealle Golgatan keskimmaiselle ristille, jotta kaukaisimmatkin, aina täältä Suomesta asti voisivat saada hänet näköpiiriinsä.
2. Jeesus rohkaisee meitä tulemaan luokseen: *"Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon"* (Matt.11:28). *"Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos"* (Joh.6:37). *"Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan"* (Hebr.4:16).
3. Esikuvat rohkaisevat. 1. tuhlaajapoika (Luuk.15: 20),2. ristin ryöväri (Luuk.23:42-43), 2. syntinen nainen (Joh.8:10-11).

Jatkuva rukous

"Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä" (Luuk.18:1). Onko tämä jatkuvaa polvillaan oloa? Tai onko tämä sitä, että jatkuvasti rukousmyllyn tapaan toistetaan samoja rukouksia? Olen ajatellut, että esim. Isä meidän-rukousta on syytä toistaa usein. Kuitenkin me helposti väsymme rukouksessa. Siitä tulee lainomainen suoritus. Meidän pitäisi saada siihen evankelinen näkökulma.

Ole Hallesby määrittelee rukouksen: se on "puuttemme kertomista Jeesukselle. Ja ESIRUKOUS on muiden ihmisten puutteiden kertomista Jeesukselle."

Paavo Ruotsalainen opastaa: "Jos et taida rukoilla, niin ikävöi, jos et taida ikävöidä, niin sairasta Herralle, vaikka et mitään vastausta tuntisi moneen aikaan."

OSA-ALUEET

1. Pelastuminen

Tänään ihmiset eivät ehkä kovin paljon kysele pelastuksen tietä. Etsitään vain jonkinlaista mielen ja tunnon rauhaa. Tähän päästään ehkä meditaation ja retriittien välityksellä. Kaiken kaikkiaan ollaan tuomitsemassa ne, jotka opettavat yhtä tietä; tänään jokainen tulee uskollaan autuaaksi.

"Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman" (Apt.4:12).

2. Pyhitys

Tästä ei kovin paljon puhuta. Jos on väärä uudestisyntymisoppi, siitä seuraa myös väärä pyhitysoppi. Jos ei Kristus ole tullut vanhurskaudeksi, hän ei myöskään kelpaa pyhitykseksi.

"Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi" (1 Kor.1:30).

Kansankirkon teologiassa ei riittävästi painoteta sen enempää vanhurskauttamista kuin uudestisyntymistäkään - ja miksi painotettaisiin? Nämähän ovat suuressa määrin kasteessa tapahtuvia **TEKNISIÄ TOIMITUKSIA**. Kun nämä opit eivät ole kunnossa, ei myöskään pyhitysoppi ole korostuksen alainen.

Vapaissa suunnissa korostetaan (ehkäpä usein protestiksikin kansankirkolle) uudestisyntymistä. Siellä Joh.3:3 on ahkerassa käytössä. Mutta jatko, pyhitys, Kristuksessa eläminen tahtoo jäädä unholaan. Paavali kiivaili uskoontulon ja uudestisyntymisen puolesta, mutta hänen kiivailunsa ei pysähtynyt tähän: "Lapsukaiseni, jotka minun **jälleen täytyy kivulla synnyttää**, kunnes Kristus saa muodon teissä" (Gal.4:19). Paavalille ei riittänyt, että hänen suojattinsa oppivat oman porukan "SHIBBOLETIN" (Tuom.12:4-6), lausumaan; **KRISTUKSEN PITI SAADA MUOTOA HEISSÄ**. Tämä oli niin tärkeä asia, että Paavali rinnasti sen uudestisyntymiseen. Ollaksemme raamatullisia, meidän pitäisi puhua **KAHDESTA UUDESTISYNTYMISESTÄ**, vanhurskauttamis- ja pyhitysuudestisyntymisestä.

3. Jumalan valtakunnan työ

Mitään todellista ei saada aikaan ilman Kristusta, so. ilman elävää yhteyttä Kristukseen. Ellei ihminen ole kokenut uudestisyntymää ja Pyhän Hengen osallisuutta, hän on hyödytön Jumalan elovainiolla. Vain uudestisyntynyt ja pyhityksessä elävä ihminen on Herran käytössä.

4. Uskovien yhteys

Uskovia erottavat tänään vahvat raja-aidat. Paavalin mukaan ne ovat alaikäisyys-, lihallisuus- ja lahkolaisuusaitoja. Todellinen yhteys syntyy vain **OLEMUKSEN** yhteydestä.

*"Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - että he olisivat **TÄYDELLISESTI YHTÄ**, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut" (Joh.17:20-23).*

Aito yhteys sisariin ja veljiin tulee automaattisesti silloin, kun meillä itse kullakin on aito viinipuun oksan yhteys Jeesukseen. Samoin tämä yhteys toteutuu, kun me olemme Kristus-ruumiin totisia jäseniä. Edelleen yhteys on tosiasia, jos me vaellamme valkeudessa: *"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä"* (1 Joh.1:7).